

Cultura Física

En començar la tasca que ens havem imposat, no hem dubtat ni un moment en dedicar dintre del nostre periòdic el lloc convenient que es mereix a l'esport. L'esport a Olot és quelcom gran, quelcom que encara la majoria dels olotins desconeixen; tot això, doncs, són ja sobrats motius perquè hi dediquem especial atenció.

Per tant, no reparant en despeses ni sacrificis, hem contractat a dos asos en la matèria; per l'esport en general, a un excel·lent llegidor de les Olimpíades d'Anvers, i pel que toca al futbol, plat fort de casa nostra, a un formidable espectador del F. C. Barcelona, el qual ha assistit, ultra als jugats al camp de les Corts, a varis partits d'internacionals.

Amb els detalls que acabem d'anotar, i reconeguda pels autors la competència d'aquests senyors, no cal dubtar de cap manera, de cap!... que ho faran molt malament, i d'aquesta forma quedarà complagut el més exigent. Es clar que hi quedarà! No faltaria més!...

L'Assemblea de l'Olot F. C.

Ja passa de quinze dies que es va celebrar; com que fou interessantíssima, hem cregut donar-la a la llum com a entreteniment del tiberi esportiu de l'any.



L'Assemblea que va celebrar l'Olot F. C. el 30 de Setembre prop-passat, vista pel nostre dibuixant «Apa-siau».

El nostre dibuixant «Apa-siau» dona una idea exacta del que fou l'assemblea que celebrà el nostre cercle esportiu. Ara que, amb el permís de l'amic, direm que hauria estat més adequat qualificar-ho de «Sessió de cinema sonor», ja que es començà amb la còmica a càrrec d'En Martínez (pare) i acabà amb el drama Oró-Güell, i encara sort que, molt acertadament, el

president trencà la cinta i tothom se'n anà a clapar. Cal felicitar la gesta del senyor Danés, car aquella pel·lícula era mal sincronitzada i les seves sonoritats començaven a fer soroll de trencadissa.

Diguent que amb una hora i pico que va durar, el club es va trobar amb junta, mitja junta, sense junta, tres de junta, cap de junta, vots de confiança, pell prima, factures, guàrdies de poca seguretat, discursos estil Aristides Briand, patriotisme, companyerisme, simbolisme, equilibrisme i molt sideral, està ressenyada l'assemblea; i això que el senyor Crescenci, ultra quedar molt ben assentat, no va dir res en tota l'hora, i Don Santiago—no l'Alba!—En Ribes, va llegir l'acta en castellà, que va fer molt bonic, i En Monturiol hi va espetar un discurs que va semblar improvisat, però que feia una setmana que se l'estudiava a la botiga de can Manxa, i un gabadal de coses més que en aquest moment sentim no recordar—no tenim tanta memòria.—Ah, si! El punt final a càrrec d'En Benet Aulina: «Jo abans arbitrava de franc; ara, per amor al club, 10 peles». Visca l'amor!

REPORTER

Espectacles

Parlarem de les liaunes que ens administra el mai prou alabat Don Emilio?

Valdria més no parlar ne, però n'estem allò que se'n diu tips de fer el gest amb aquella bona fe, donant pessetes bones per veure pel·lícules que moltes vegades «no passen» de tant sevillanes.

Es clar que «Cares oblidades», amb aquell treball tan esplèndit de Clive Brook és quelcom extraordinari, que la «Rapsodia húngara» té moments d'un interès ben remarcable, i que fotogràficament ens sembla definitiu... Però al mig de tot això no demanem més que «films» discrets.

Diumenge passat varen ésser xiulades les primeres pel·lícules a l'Ideal i al Teatre, i per bé que això no ho aprovem, perquè no està bé, cal reconèixer que tenien tóta la raó.

Cal remarcar el desencantament de les noies en sortir de veure «Cares oblidades», perquè no hi havia hagut cap bes d'amor.

El paper de Lil Dagover—la vampir de «Rapsodia húngara»—va plaure generalment als joves, als qui no els interessa més que el film del dia, ben al contrari de les noies que saben la vida i miracles de tots els estels d'Hollywood.

Als joves no els interessa que la Nita Naldi no pugui fer pel·lícules perquè ha perdut la línia, ni si la Greta Garbo voldria fer Joana d'Arc... ni el casament de la simpàtica Clara Bow.

WILLIAM

Associació de Música

Orquestra da Cámara de Sabadell

El senyor X es quedà a la butxaca fins a altes hores de la nit, el passi, cedit galantment per la junta, i degut a l'eixut existent—malgrat les rescents i abundants pluges—no poguerem assistir-hi, amb tot i això pels aplausos que sentirem des d'un banc del firal, ens palesà l'èxit assolit pels concertistes.

Felicitem a l'Associació, bo i prometem que en altra ocasió, encarregarem la crònica a un músic eminent.

FA-SOL